ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Πρόταση για την απόφαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην συνεδρίαση της 30-8-2015

(από μέλη του ΠΣΟ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ *)

Η πολιτική συγκυρία

1. Η συνεδρίαση του ΠΣΟ διεξάγεται σε μια ιδιαίτερα πυκνή πολιτική συγκυρία, εντός τις οποίας ξεδιπλώνονται ισχυρές κοινωνικές δυναμικές, αλλά και διαδικασίες ανακατατάξεων εντός της ίδιας της αριστεράς. **Με το τρίτο μνημόνιο, κλιμακώνεται η επίθεση κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ κατά του λαού**, βαθαίνει η εκμετάλλευση των εργαζομένων, αναπτύσσεται η φτώχεια και η ανεργία, πνίγεται το μέλλον της νεολαίας, προωθούνται ιδιαίτερα οι αντιδραστικές αστικές αναδιαρθρώσεις, ενισχύονται οι πολυεθνικές και τα ηγεμονικά τμήματα του εγχώριου κεφαλαίου σε βάρος των μικρομεσαίων στρωμάτων και των εργατικών λαϊκών συμφερόντων, συντρίβεται η μικρομεσαία αγροτιά, γενικεύονται οι ιδιωτικοποιήσεις και η αρπαγή του δημόσιου πλούτου (γης, δημόσιων επιχειρήσεων, υποδομών, φυσικών πόρων κ.ά.) από τις πολυεθνικές, κλιμακώνεται η φοροληλασία των λαϊκών στρωμάτων, αυξάνονται δραματικά τα χρόνια εργασίας και το όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση, οι δε συντάξεις μετατρέπονται σε επιδόματα κηδείας. Υπογραμμίζουμε πως ειδικά με το τρίτο μνημόνιο ενισχύεται κυρίως η πλευρά των αστικών αναδιαρθρώσεων σε μια σειρά τομείς.

Το τρίτο μνημόνιο ενισχύει τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό, τη βαθύτερη αντιδραστική μετάλλαξη της αστικής δημοκρατίας και την απαξίωση κάθε έννοιας λαϊκής κυριαρχίας με τη «θεσμική» κατοχύρωση της επιτροπείας από την ΕΕ, το ΔΝΤ και τις διεθνείς αγορές. Επικυρώνει το πραξικόπημα ΕΕ-ΔΝΤ-κυβέρνησης και αστικών κομμάτων ενάντια στο μεγαλειώδες λαϊκό ΟΧΙ. Κρατά το λαό αλυσοδεμένο στη μέγγενη του χρέους και

των τοκογλυφικών δανειακών συμβάσεων, στη φυλακή του ευρώ και της ΕΕ, στον κοινωνικό μεσαίωνα της καπιταλιστικής κυριαρχίας.

2. Η ψήφιση του 3ου μνημονίου από τον ΣΥΡΙΖΑ με την στήριξη ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΠΟΤΑΜΙ-ΑΝΕΛ ολοκληρώνει την αστική μετάλλαξη του ΣΎΡΙΖΑ, την μετατροπή του σε ένα κόμμα το οποίο χωρίς εσωτερικές αντιφάσεις πλέον υπηρετεί την μνημονιακή πολιτική του κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ στην Ελλάδα. Με τις επιλογές του αυτές ο ΣΥΡΙΖΑ εντάσσεται οριστικά στο αστικό στρατόπεδο, και οι αντιφάσεις του λύνονται με την ολοκληρωτική επικράτηση της -ηγεμονικής έτσι κι αλλιώς- αστικής διαχειριστικής πλευράς.

3. Η πορεία μέχρι την ψήφιση του Μνημονίου επικυρώνει την χρεοκοπία βασικών όψεων της τακτικής που είχε ξεδιπλώσει ο ΣΥΡΙΖΑ:

• Καταρχήν της **διαπραγμάτευσης εντός των πλαισίων του ευρώ και της ΕΕ**, της ιδέας δηλαδή μιας πιο φιλολαϊκής διαχείρισης εντός των ορίων που τίθενται από τους θεσμούς αυτούς. Και αυτή η κατάρρευση δεν συντελείται απλά στο πλαίσιο της ιδεολογικής διαπάλης εντός της αριστεράς αλλά **αποτελεί πολιτική εμπειρία εντός της κοινωνικής πλειοψηφίας**.

• Επιπλέον ηττάται η ιδέα της **ενοποίησης/συνύπαρξης τμημάτων της σοσιαλδημοκρατίας με τμήματα της ριζοσπαστικής αριστεράς** κάτω από την ηγεμονία της σοσιαλδημοκρατικής διαχείρισης. Ηττάται η ενοποίηση ρευμάτων δημοκρατικού σοσιαλισμού και αριστερού ριζοσπαστισμού υπό το αίτημα μιας εντός του συστήματος φιλολαϊκής πολιτικής.

• Κατά τρίτον ηττάται η λογική ότι η έστω και μερική αμφισβήτηση του μνημονιακού πλαισίου περνάει μέσα από την **διαχείριση του κράτους με την λογική της συνέχειας**, την λογική της συμμαχίας με τα εγχώρια και ξένα κέντρα εξουσίας και όχι αυτής της συγκρότησης του λαού στην κατεύθυνση της σύγκρουσης και της ρήξης, στην κατεύθυνση της ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

• Τέλος, καταρρέει η γραμμή η οποία εν πολλοίς κυριάρχησε στην αριστερά τα τελευταία 15 χρόνια, ότι το **μίνιμουμ πολιτικό πλαίσιο** που αποκρύπτει τις απαραίτητες ρήξεις που προϋποθέτει μια ανατρεπτική, αντισυστημική πολιτική μπορεί να ενώσει λαϊκά στρώματα και να επιβάλει την αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών, μπορεί να κλυδωνίσει την κυριαρχία του κεφαλαίου.

Το δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου και οι πολιτικές δυνατότητες

4. Στις εξελισσόμενες αυτές διεργασίες ο σημαντικότερος κόμβος ήταν το δημοψήφισμα της 5ης Ιούλη. Το δημοψήφισμα συμπύκνωσε μια συγκλονιστική μάχη που έφερε το χνάρι των πιο σκληρών ταξικών και κοινωνικών αναμετρήσεων των τελευταίων χρόνων, του μίσους για το σάπιο πολιτικό σύστημα, του ταξικού ενστίκτου του λαού απέναντι στην τρομοκρατία που εξαπολύθηκε στους χώρους δουλειάς, της λαϊκής αυτοπεποίθησης που ξεπέρασε πρωτόγνωρους εκβιασμούς.

Παρά το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πριν την διεξαγωγή του δημοψηφίσματος φρόντισε να υπονομεύσει πολιτικά το μήνυμα της κοινωνικής πλειοψηφίας, προετοιμάζοντας το έδαφος για την μεταστροφή των επόμενων ημερών, η σημασία του στις πολιτικές εξελίξεις μέχρι τώρα, αλλά και στο επόμενο διάστημα θα αποδειχθεί τεράστια. Το πλαίσιο εντός του οποίου διεξήχθη (τρομοκρατία ΜΜΕ, πλήρης συνασπισμός του πολιτικού συστήματος, τρομοκρατία από τα κέντρα της ΕΕ και του ΔΝΤ και των εκπροσώπων του εγχώριου κεφαλαίου, κλείσιμο τραπεζών) καθιστά σαφές ότι **το ΟΧΙ του λαού ενείχε την προοπτική της ρήξης με τους μηχανισμούς της ΕΕ και της ΟΝΕ έστω σε ένα πρωτόλειο και όχι σαφώς διατυπωμένο επίπεδο**. Είχε έντονα ταξικά χαρακτηριστικά και αποτύπωσε ότι, παρά τους μετασχηματισμούς που διεξάγονται εδώ και τρία χρόνια με την ιδεολογική ηγεμονία του ΣΥΡΙΖΑ (πολύ περισσότερο το τελευταίο εξάμηνο), αυτοί δεν οδηγούν στην ενσωμάτωση πλατιών κοινωνικών μερίδων στα αστικά σχέδια, αλλά αντίθετα το κοινωνικό ρήγμα παραμένει ενεργό καθώς και η κρίση πολιτικής εκπροσώπησης.

5. Οι πολιτικές εξελίξεις μετά τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος ανέδειξαν την εκρηκτική αυτή αντίφαση. Σε κοινωνικό επίπεδο υφίσταται ένα πλειοψηφικό ρεύμα -παρότι αντιφατικό-, που μετά την μεταστροφή του ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθεί να πιέζει τις συνθήκες προς ριζοσπαστικότερες κατευθύνσεις. Αυτό το κοινωνικό και πολιτικό ρεύμα στην βάση των εξελίξεων μετά το δημοψήφισμα (όπου έγινε σαφές ότι στο πλαίσιο της ΕΕ και της επιτροπείας της τρόικας δεν υφίσταται ούτε με τυπικούς όρους η αστική δημοκρατία και η λαϊκή παρέμβαση στις κεντρικές πολιτικές επιλογές) εξωθείται στο απώτατο όριό του.

Από την μια πλευρά η υποταγή του ΣΥΡΙΖΑ στις επιταγές κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ ως αποτέλεσμα αυτής της πόλωσης ανοίγει το ενδεχόμενο για μια ιστορική ήττα της αριστεράς και των καταπιεζόμενων στρωμάτων στην Ελλάδα. Μιας ηθικής και πολιτικής ήττας όχι μόνο για το ρεφορμιστικό τμήμα, αλλά για το σύνολο της αριστεράς. Ανοίγει ο δρόμος για την ηγεμόνευση σε πλατιά λαϊκά στρώματα της απογοήτευσης, της ιδέας ότι δεν υφίσταται εναλλακτική, της μαζικής αποστράτευσης αριστερού δυναμικού από την ενεργό δράση και

τελικά της ενίσχυσης του φασιστικού ρεύματος στην κοινωνία. Πολύ περισσότερο, με βάση το σχεδιασμό για συγκυβέρνηση μετά τις εκλογές: ο στόχος της προσφυγής σε πρόωρες εκλογές είναι να δημιουργηθεί μια ασφυκτική κοινοβουλευτική πλειοψηφία που θα περιλαμβάνει τα μνημονιακά κόμματα από τον ΣΥΡΙΖΑ ως τη ΝΔ που, σε απόλυτη αναντιστοιχία με τη λαϊκή βούληση και σε συνθήκες μεταδημοκρατίας, θα επιβάλλει ένα νέο νεοφιλελεύθερο «καθεστώς», στο πολιτικό, οικονομικό, μιντιακό σύστημα, στο χώρο της διανόησης. Σε μια τέτοια συνθήκη θα θεωρείται εκ προοιμίου αδιέξοδη και καταδικασμένη οποιαδήποτε αντίσταση στο νέο «καθεστώς».

6. Η προοπτική της ιστορικής ήττας της αριστεράς δεν είναι η μόνη δυνατή. Η αποτύπωση της κοινωνικής δυναμικής που ανέδειξε το δημοψήφισμα (όχι μόνο στην κάλπη, αλλά και στην ενεργοποίηση και στράτευση του κόσμου πριν από την κάλπη) σε συνδυασμό με τις πολιτικές εξελίξεις ανοίγει ένα άλλο ενδεχόμενο, το ενδεχόμενο μιας ραγδαίας ριζοσπαστικοποίησης μεγάλων τμημάτων της αριστεράς και της κοινωνίας σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση. Η αποτυχία του σχεδίου ΣΥΡΙΖΑ καθιστά σαφές ότι οποιαδήποτε μάχη δοθεί ενάντια στις πολιτικές αυτές θα πρέπει να έχει πολύ πιο ανατρεπτικά χαρακτηριστικά και πολιτική στοχοθεσία. Ωστόσο η συγκρότηση αυτού του ρεύματος και το βάθεμα των πολιτικών του χαρακτηριστικών απαιτεί σειρά πρωτοβουλιών από τον χώρο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Τόσο η κινητοποίηση πριν από το δημοψήφισμα όσο και οι πρωτοβουλίες συγκρότησης επιτροπών του ΟΧΙ μέχρι τέλους κινούνται προς μια τέτοια κατεύθυνση, αν και βρίσκονται σε ένα αρχικό στάδιο συγκρότησης.

7. Εκτιμάμε ότι κόμβος στην διαδικασία συγκρότησης και εκπροσώπησης του ΟΧΙ είναι οι συγκροτούμενες επιτροπές του ΟΧΙ μέχρι τέλους. Αυτή θα κριθεί καταρχήν μέσα από την αυτοοργάνωση αυτής της δυναμικής σε γειτονιές και χώρους δουλειάς μέσω των επιτροπών που μπορούν να αποτελέσουν πρωτότυπα εργαστήρια πραγματικής δημοκρατίας, λαϊκής αυτενέργειας, συλλογικής ευφυΐας, αλληλεγγύης, αντίστασης, αντιφασιστικής πάλης, μάχης και ανατροπής. Άλλωστε, είναι εμφανές πόσο λείπουν θεσμοί επιβολής της λαϊκής – εργατικής θέλησης με πυρήνα ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα. Αυτό είναι ένα από τα συμπεράσματα της μάχης του δημοψηφίσματος, όπου, παρά τις συγκλονιστικές και ιστορικές συγκεντρώσεις του λαού και το αποτέλεσμα, καταγράφηκε σχετική αδυναμία να τσακιστεί έμπρακτα και να ακυρωθεί μαχητικά με όρους εργατικής – λαϊκής αυτοάμυνας και μαζικού κινήματος η τρομοκρατία των αφεντικών, τα λοκ άουτ, οι απολύσεις κτλ., ενώ κατώτερη των περιστάσεων ήταν και η λαϊκή αντίδραση στην πραξικοπηματική ακύρωση του ΟΧΙ από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ.

Όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα των εκλογών, το τρίτο Μνημόνιο είναι εδώ και το

ζητούμενο είναι η πάλη για την ανατροπή του. Ως εκ τούτου, βασικό στόχο αποτελεί τόσο η αυτοοργάνωση του αγωνιζόμενου λαού, όσο και η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος με έμφαση στις νέες μορφές εργασίας και ανεργίας.

Οι εξελίξεις στην αριστερά, οι εκλογές και η στάση μας

8. Οι εκλογές της 20ής Σεπτέμβρη αποτελούν κομβικό σημείο στην διαδικασία ριζοσπαστικοποίησης και συγκρότησης στο πολιτικό επίπεδο αυτού του διάχυτου δυναμικού που εκφράστηκε στο δημοψήφισμα. Ο λίγος χρόνος μέχρι τις εκλογές ταυτόχρονα επιταχύνει και καθυστερεί τις εξελίξεις: επιταχύνει τις εξελίξεις στην αριστερά, αλλά δεν αφήνει τα περιθώρια για το ξεδίπλωμα κινήσεων από τα κάτω και ταυτόχρονα αδρανοποιεί τις κινηματικές δυναμικές. Ενδεικτικές της ρευστότητας είναι οι μαζικότατες αποχωρήσεις μελών και στελεχών από τον ΣΥΡΙΖΑ. Οι αποχωρήσεις αυτές υπερβαίνουν σε αριθμό αλλά και πολιτικό εύρος τις επιρροές της αριστερής πλατφόρμας και αγγίζουν έως και τον μέχρι πρότινος ηγετικό πυρήνα του ΣΥΡΙΖΑ. Συνεπώς, οι κυοφορούμενες ανακατατάξεις εντός της αριστεράς είναι ιστορικού βεληνεκούς και όχι μιας απλής διάσπασης εντός της αριστεράς.

Επίσης έχει ιδιαίτερη σημασία ότι οι ανακατατάξεις αυτές γίνονται σε μια πολιτική βάση (όχι στην βάση σκανδάλων ή όψεων διαχείρισης), στην βάση δηλαδή μιας αριστερής διαφωνίας ενάντια στον δεξιό μετασχηματισμό του ΣΥΡΙΖΑ. Γίνεται κατ' αρχήν από μια σκοπιά εκπροσώπησης ταξικών συμφερόντων, από μια πλευρά αριστερής κριτικής στο ευρώ, την ΕΕ και τις κομβικές πολιτικές επιλογές του αστισμού της τελευταίας πεντηκονταετίας. Κριτική που μάλιστα σε ένα σημαντικό τμήμα της είναι αδιαμεσολάβητη από συγκεκριμένες οργανωτικές μορφές, κάτι που την κάνει εν δυνάμει ηγεμονευσιμη από μια αντικαπιταλιστική λογική.

Από την πλευρά του, το ΚΚΕ με την πολιτική του απόφαση να μην στηρίξει το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα (υπερ του άκυρου) απομονώνεται από τμήματα του λαού τα οποία στρατεύτηκαν στην μάχη αυτή. Η πολιτική αυτή κατεύθυνση πάει παράλληλα με την υιοθέτηση μιας πιο «καθαρής» πολιτικής γραμμής που πλέον υποβαθμίζει ανοιχτά τους ενδιάμεσους κόμβους (π.χ. ευρώ) προτάσσοντας ως προϋπόθεση οποιασδήποτε λαϊκής ανακούφισης, την εγκαθίδρυση της λαϊκής εξουσίας και την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής. Παρότι στο έδαφος της διάλυσης του ΣΥΡΙΖΑ, η δυναμική του ΚΚΕ δεν πρέπει να υποτιμηθεί, είναι σαφές ότι με κανένα τρόπο δεν προωθείται από την πλευρά τους μια ενιαιομετωπική λογική.

Η ρευστότητα αυτή σε συνδυασμό με την δυναμική του δημοψηφίσματος αποτελούν τα δύο

βασικά στοιχεία της κατάστασης εντός της κοινωνικής και πολιτικής αριστεράς και υποδεικνύουν τα καθήκοντα του επόμενου διαστήματος.

9. Η συγκρότηση της ΛΑΕ εντάσσεται στο πλαίσιο αυτών ακριβώς των ανακατατάξεων. Η ΛΑΕ ενέχει στο εσωτερικό της ισχυρά αντιφατικά χαρακτηριστικά. Ενώ αποτελεί ένα φορέα που συγκροτήθηκε ως αριστερή διάσπαση που ενέχει (και στον λόγο και το δυναμικό της) υπαρκτά τα ρηξιακά χαρακτηριστικά, αποτελεί ένα ρεύμα που προέρχεται από τα σπλάχνα της ρεφορμιστικής αριστεράς.

Η συγκρότηση της ΛΑΕ δεν είναι προϊόν ενός σχεδίου της αστικής τάξης να διαμορφώσει αναχώματα στη συνεπή αριστερά, όπως υποστηρίζει το ΚΚΕ και άλλοι. Η προοπτική της δεν είναι απαραίτητα ενιαία και μπορεί να πολωθεί είτε προς την κατεύθυνση μιας αντικαπιταλιστικής πολιτικής είτε προς την κατεύθυνση μιας προοδευτικά αριστερής δημοκρατικής ενσωμάτωσης.

Η Λαϊκή Ενότητα, χωρίς φυσικά να έχει ξεκαθαρίσει ακόμη πλήρως τη φυσιογνωμία της, αλλά με βάση τη μακρόχρονη παρουσία και πορεία των κυρίαρχων ρευμάτων της, τις πρώτες διακηρύξεις, και κυρίως, με βάση την προγραμματική βάση που πρότεινε, την καταψήφιση του τρίτου μνημονίου στην κυβέρνηση και στα όργανα του ΣΥΡΙΖΑ και τη ρήξη με τον ΣΥΡΙΖΑ, έχει σήμερα τα εξής χαρακτηριστικά: Πρόκειται για πολυσυλλεκτικό σχηματισμό του μάχιμου μεταρρυθμισμού. Στρατηγικά κινείται στο μη επαναστατικό, κατά βάση ρεφορμιστικό «σοσιαλισμό», με λαϊκό ριζοσπαστικό προσανατολισμό. Διακηρύσσει έναν πατριωτισμό ανάμεικτο με διεθνείς αναφορές. Έχει ένα ασαφή αντι-ΟΝΕ αριστερό αντιευρωπαϊσμό. Αφήνει ανοικτό το ζήτημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς να έχει ξεκαθαρίσει πλήρως τη στάση της απέναντι στο κομβικό ζήτημα της εξόδου από την ΕΕ. Οι διακηρύξεις των μέχρι τώρα ηγετών της βρίσκονται οριακά σε αντίθεση με την πιο προωθημένη προγραμματική της πρόταση, ενώ η βάση της διάσπασης του ΣΥΡΙΖΑ φαίνεται να κινείται πιο ριζοσπαστικά σε σχέση με την ηγεσία της. Έχει έντονα στοιχεία γραφειοκρατίας, έλλειψης δημοκρατικών διαδικασιών και αρχηγισμού, ειδικά με τον τρόπο με τον οποίο συγκροτήθηκε.

10. Πρωτεύουσα ιεράρχηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο πολιτικό επίπεδο και εν όψει των εκλογών θα έπρεπε να ήταν ο συντονισμός και η επαφή με το δυναμικό αυτό, το οποίο στην πλειοψηφία του δεν αποτελεί ένα δυναμικό ενταγμένο σε κομματικούς μηχανισμούς αλλά ένα δυναμικό που αναζητά απαντήσεις, μετά τη χρεοκοπία του σχεδιου ΣΥΡΙΖΑ στο οποίο λιγότερο ή περισσότερο είχε πιστέψει, και προσεγγίζει μέσα από την εμπειρία του τοποθετήσεις (λ.χ. η αποδέσμευση από ευρώ-ΕΕ, η κριτική στον αριστερό κυβερνητισμό) στις οποίες πριν ήταν

αντίθετο. Παρά τις δυσκολίες που η εσπευσμένη προκήρυξη των εκλογών δημιούργησε, στην παρούσα συγκυρία ο συντονισμός με αυτό το δυναμικό, καθώς και η προσπάθεια να τεθεί με τους καλύτερους δυνατούς όρους την επομένη των εκλογών το ζήτημα της οικοδόμησης πολιτικοκοινωνικού μετώπου του ΟΧΙ μέχρι το τέλος, μπορούσε να περάσει μέσα από την εκλογική συνεργασία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την ΛΑΕ με όρους που θα άνοιγαν διαύλους επικοινωνίας με αυτό το ακροατήριο, δηλαδή:

• η διατήρηση της πολιτικής και οργανωτικής αυτοτέλειας της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και του μετώπου της, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

• η συγκρότηση της με ανοιχτές διαδικασίες βάσης ανά περιοχή, που θα συναποφασίζουν για τον εκλογικό αγώνα, τις παρουσίες, τις εκδηλώσεις κλπ

• ο ανοιχτός χαρακτήρας και η πλατιά και συντροφική απεύθυνση του καλέσματος σε πολιτικές συλλογικότητες και αγωνιστές.

• η ισοτιμία, η κατοχύρωση λειτουργίας δημοκρατικής και ανοιχτής, χωρίς παραγοντισμούς, χωρίς αρχηγισμούς και διαδικαστικά τερτίπια, ώστε να συμβάλλει στη δυνατότητα χτισίματος ενός άλλου κοινωνικοπολιτικού μετώπου από την επομένη κιόλας των εκλογών, και όχι να την φρενάρει

• η διατύπωση της ανάγκης εξόδου από την ΟΝΕ και της ρήξης με την ΕΕ

• η θέση για την εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος και στρατηγικών επιχειρήσεων χωρίς αποζημίωση, με εργατικό και λαϊκό έλεγχο.

• η θέση για την παύση πληρωμών στους δανειστές τοκογλύφους, για την μη αναγνώριση και διαγραφή του χρέους.

• η θέση για την ανατροπή όλων των μνημονίων νέων και παλιών και των εφαρμοστικών τους νόμων, και όποιας κυβέρνησης, με όποια «χρώμα» και σύνθεση προωθεί την εφαρμογή και υλοποίησή τους.

• η θέση για την άμεση, «μονομερή» ικανοποίηση των αιτημάτων του εργατικού και λαϊκού κινήματος, όπως η προστασία των ανέργων, οι αυξήσεις των μισθών, των συντάξεων και του λαϊκού εισοδήματος, η διεκδίκηση των δικαιωμάτων της νέας γενιάς, η υπεράσπιση των μικρομεσαίων στρωμάτων και της φτωχής και φτωχομεσαίας αγροτιάς από την μνημονιακή καταστροφή.

• η υπεράσπιση και διεύρυνση των εργατικών και λαϊκών δημοκρατικών δικαιωμάτων ενάντια στην εργοδοτική βία, την κρατική καταστολή, τον μνημονιακό εξευτελισμό της Βουλής, στη δικτατορία των μιντιοκρατών, τη συρρίκνωση των συνδικαλιστικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, την αστυνομοκρατία και το νεοφασισμό.
10. Η πολιτική διακήρυξη που δόθηκε στην ΚΣΕ από πλευράς της ΛΑΕ ως βάση συζήτησης, παρά το γεγονός ότι δεν καλύπτει πλήρως τα σημεία τα οποία τέθηκαν με το ανοιχτό κάλεσμα της ΚΣΕ για πολιτική συνεργασία αποτελεί μια θετική παρακαταθήκη η οποία δείχνει ότι η εκλογική συνεργασία σε αυτή την φάση θα μπορούσε υπό συνθήκες να είναι και εφικτή. Από την άλλη, η δημόσια παρουσία των ηγετικών στελεχών της ΛΑΕ (που αφίσταντο από αυτό το πολιτικό πλαίσιο) και ο μη δημοκρατικός τρόπος συγκρότησης του μετώπου ως τώρα, ήταν ενδείξεις προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Οι τελευταίες εξελίξεις της συνάντησης στις 27/8 με εκπροσώπους της ΛΑΕ και οι απαντήσεις που δόθηκαν δεν αφήνουν σε αυτή την φάση περιθώρια συνεργασίας με όρους που να μπορούν να υπηρετήσουν και να ενισχύσουν την παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Οι επαφές με βάση το κατατεθειμένο πλαίσιο της ΚΣΕ πρέπει να συνεχιστούν με στόχο την ευρύτερη δυνατή εκλογική συνεργασία με ρεύματα και αγωνιστές που συμφωνούν με αυτήν.]

[το σημείο 12 είναι μη δημόσιο τμήμα του κειμένου]

Η αναγκαία υπέρβαση

13. Στο φόντο των παραπάνω και εν όψει της Συνδιάσκεψης, είναι αναγκαίο να ανοίξει η κουβέντα για το ποια θα είναι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ποια είναι η στρατηγική και η τακτική του επόμενου διαστήματος. Η μετωπική πολιτική δεν μπορεί να είναι πλέον απλά ένα σημείο στα κείμενα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά θα πρέπει να είναι η αταλάντευτα μάχιμη τακτική την οποία θα ξεδιπλώνουμε θαρρετά και πραγματικά.

Γιατί πέραν του αντικαπιταλιστικού λόγου, αν κάτι πρέπει να εκπροσωπήσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ένα ρεύμα ανασύνθεσης της αριστεράς σε μια νέα βάση. Στην βάση της ενότητας, της υπέρβασης των υφιστάμενων σχηματισμών, θα πρέπει να δώσει μορφή στο αίτημα για μια αριστερά που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της εποχής που θα συγχρωτίζεται με τις δυναμικές της κοινωνίας, που δεν θα αναδιπλώνεται και θα κουνά το δάχτυλο της διαφώτισης, που θα αναζητά με τον λαό νέους δρόμους αντίστασης και αγώνα. Και απέναντι σε αυτή την αναγκαιότητα δεν αρκεί να λέμε ότι εμείς θέλουμε να το εκπροσωπήσουμε, αλλά θα πρέπει να κάνουμε βήματα σε αυτή την κατεύθυνση και όχι στην κατεύθυνση του

σεχταρισμού και της αναδίπλωσης προς τον χώρο της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς του 1990.

Για την επόμενη περίοδο

14. Η κοινή κινηματική και πολιτική έκφραση του μπλοκ του ΟΧΙ μέχρι τέλους, είναι κάτι πολύ πιο βαθύ από την συζήτηση της συμμαχίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την Αριστερή Πλατφόρμα. Το επόμενο διάστημα η κουβέντα αυτή θα πρέπει να ξανά-ανοίξει, στην κατεύθυνση του να τροφοδοτήσει μια τομή αλλαγής συσχετισμών στην Αριστερά συνολικά, στην κατεύθυνση συσπείρωσης ενός πολύ ευρύτερου δυναμικού γενικών και ειδικών πρωτοποριών, παλαιών και νέων κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων. Πέραν των δυνάμεων που αυτή την στιγμή φαίνονται, νέες κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις θα εμφανιστούν το επόμενο διάστημα. Την επόμενη περίοδο η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες προκειμένου να ανοίξει διάπλατα μια νέα και σοβαρή δυνατότητα για την Αριστερά της εποχής μας, για νέες ενότητες τόσο στον δρόμο και τις μάχες που θα ανοίξουν, αλλά και στο πολιτικό επίπεδο. Σε διαφορετική περίπτωση η ιστορία θα την υπερβεί.

Αποφασίζουμε:

1. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποφασίζει την κάθοδό της στις εκλογές της 20ής Σεπτέμβρη και ξεκινά ανοιχτή και δημοκρατική διαδικασία συγκρότησης των ψηφοδελτίων της, που θα πρέπει να αποφασιστούν στις διαδικασίες των ΤΕ και ΚΕ. Λόγω των οργανωτικών και οικονομικών δυνατοτήτων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά και της δημοκρατικής διαδικασίας που πρέπει να προηγηθεί, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να ξεκινήσει τη συγκρότηση ψηφοδελτίων με ορίζοντα την αυτοτελή κάθοδό της.

2. Η πρόταση της ΚΣΕ για πολιτική και εκλογική συνεργασία παραμένει ενεργή, τόσο μέχρι τις εκλογές όσο και -κυρίως- μετά από αυτές. Ως εκ τούτου, συνεχίζουμε σειρά επαφών με όλες τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής αριστεράς και κάθε διαφοροποίηση από τον ΣΥΡΙΖΑ.

3. Με βάση τις απαντήσεις που ως τώρα έχουμε λάβει, εκτιμούμε ότι δεν υπάρχει δυνατότητα εκλογικής συνεργασίας με τη Λαϊκή Ενότητα. Σε περίπτωση που υπάρξουν ουσιώδεις αλλαγές στη στάση της ΛΑΕ, είναι προφανές ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα επανεξετάσει τη στάση της.

4. Στη συνέχεια των συζητήσεων και επαφών, αν προκύψει εκλογική συνεργασία με άλλη οργάνωση, ρεύμα ή αγωνιστές της ριζοσπαστικής αριστεράς, με βάση το πλαίσιο της ΚΣΕ, η

εκλογική συνεργασία θα έχει τους ισότιμους και δημοκρατικούς όρους που εξ αρχής προτείναμε σε όλους.

5. Οι ΤΕ και οι ΚΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να πάρουν πάνω τους τόσο την προεκλογική δουλειά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά να επιδιώξουν και ανοιχτές εκδηλώσεις που θα αφορούν το ζήτημα της συγκρότησης του αναγκαίου πολιτικοκοινωνικού μετώπου του «ΟΧΙ μέχρι το τέλος» από λαϊκές συνελεύσεις και διαδικασίες βάσης. Το ζήτημα αυτό την επομένη των εκλογών, και ανεξάρτητα από την έκβασή τους, πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα, στο κέντρο του αγώνα για την οργάνωση του λαού και του κινήματος που θα μπλοκάρει τα Μνημόνια και θα ανατρέψει τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Η εκλογική παρουσία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στοχεύει να αποτελεί κομμάτι αυτής της προσπάθειας.

6. Κεντρικό θέμα της Συνδιάσκεψης του Οκτώβρη θα είναι η μετωπική πολιτική της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς

Αγαπητού Ειρήνη, ΤΕ Αιγάλεω Χαϊδαρίου Αγ. Βαρβάρας
Αλεξίου Σπύρος, ΤΕ Αγ. Παρασκευής Χολαργού Παπάγου, μέλος ΠΣΟ
Βαϊνάς Παντελής, ΤΕ Αιγάλεω, μέλος ΠΣΟ
Γάτσιος Βασίλης, ΤΕ Περιστερίου, μέλος ΠΣΟ
Δαμέλος Πάνος, ΤΕ Κορινθίας
Κουτσούμπα Δέσποινα, ΚΕ Δημοσίου, μέλος ΠΣΟ
Μανουσάκης Χαρίδημος, ΤΕ Αγίας Παρασκευής Χολαργού Παπάγου
Μάντζαρης Γιάννης, ΤΕ Εξάρχεια Νέαπολη, μέλος ΠΣΟ
Μαρκέτος Σπύρος, μέλος ΠΣΟ
Παπαλεξίου Γιώργος, ΚΕ Δημοσίου
Πολυχρονιάδης Δημήτρης, ΤΕ Βορείων Αττικής
Τουμπέλης Βασίλης, μέλος ΠΣΟ